

Powyższe dwa stanowiska są więc pierwszymi współczesnymi i zarazem potwierdzającymi występowanie *Hydraena reyi* w Polsce.

Gatunek ten jest bardzo podobny do innych z kompleksu *H. riparia* KUGELANN, 1794. Różni się od pozostałych podobnych gatunków (*H. riparia*, *H. britteni* JOY, 1907, *H. melas* DALLA TORRE, 1877) głaszczkami szczękowymi u samca, które są wyraźnie symetryczne (asymetryczne u pozostałych), samica natomiast posiada pośrodku nadustka charakterystyczny zaokrąglony wzniesienie (pozostałe mają nadustki płaskie lub lekko wypukłe). Odmianą jest także budowa aparatu kopulacyjnego samca.

Autorzy dziękują prof. dr hab. Adamowi GŁAZACZOWOWI za pomoc w zebraniu prób, a także dr Manfredowi A. JÄCHOWI, za udostępnienie danych do tej publikacji.

Marek PRZEWOŻNY, Zofia GEMBARZEWSKA,
Wydział Biologii UAM, Zakł. Zool. Syst., Poznań

508. Nowe stanowisko *Omalium validum* KRAATZ, 1858 (Coleoptera: Staphylinidae) na Babiej Górze

New locality of *Omalium validum* KRAATZ, 1858 (Coleoptera: Staphylinidae) on Babia Góra summit

KEY WORDS: Coleoptera, Staphylinidae, *Omalium validum*, faunistic records, Babia Góra, S. Poland.

Omalium validum KRAATZ jest jednym z rzadziej notowanych krajowych gatunków z rodzaju *Omalium* GRAY. Stanowiska jego występowania w Polsce obejmują Sudety (głównie Masyw Śnieżnika) (BURAKOWSKI i in. 1979: Kat. Fauny Pol., XXIII, 6: 1-309; MAZUR 2007: Przynr. Sudetów, 10: 97-100), Beskid Wschodni (okolice Cieszyna) (BURAKOWSKI i in. 1979: ibid.) oraz Beskid Mały (PAŚNIK 1997: Wiad. entomol., 16, 2: 69-74; PAŚNIK 1998: Roczn. Muz. Górnośl. Przynr., 15: 57-78).

W granicach swojego zasięgu, obejmującego środkowo- i południowo-zachodnią Europę, jest lokalnie i rzadko notowany, głównie na obszarach górskich, rzadziej na pogórzach. Uważany za gatunek przystosowany do podziemnego trybu życia w gniazdach i norach ssaków oraz jaskiniach i grotach (HORION 1963: Faunistik der Mitteleuropäischen Käfer. Band IX. Überlingen – Bodensee. 412 ss.; BURAKOWSKI i in. 1979: ibid.; NOWOSAD 2000: Materiały konferencyjne, Pierwsze Sympozjum Staphylinidae, Rogów 10–12 XI 1999: 29-40). Znacznie rzadziej osobniki tego gatunku znajdowano w gnijących szczątkach organicznych.

W trakcie porządkowania materiałów zebranych przed ponad 30 laty przez drugiego autora, zidentyfikowano 1 okaz *Omalium validum*:

– Babia Góra (UTM: CV99), 700–900 m n.p.m., 21 VIII 1978 – 1 ex., lasy regla dolnego, leg. P. STACHOWIAK, det. et coll. A. MAZUR.

Powyższe miejsce występowania poszerza zasięg *Omalium validum* o Beskid Żywiecki.

Andrzej MAZUR, Kat. Entomol. Leśnej UP, Poznań
Paweł STACHOWIAK, Poznań